

troet, der var Anledning til at foretage noget med Hensyn til den i Anledning af de tidligere Finantsforslag udtalte Indstilling, og jeg troer, at man ikke nu pludselig bør lade det gaae ud over vedkommende Embedsmænd.

Hvad angaaer Afstemningspunktet under Nr. 7, hvormed Punktet Nr. 8 hænger sammen, da troer jeg, at deri ligger en Ubillighed, idet man ikke blot overfører, hvad der hidtil har været Gage, til extraordinaire Understøttelser, men ogsaa borttager endeel af Summen selv, idet man blot bevilger, hvad der i det forrige Aar var udredet, og som nu er foreslaaet at skulle gaae over til fast Gage. Men, idet man foreslaaer, at det, der er andraget paa at skulle blive fast Gage, bliver extraordinaire Understøttelser, borttager man ganske det Beløb, over hvilket der ikke er gjort noget bestemt Forslag, og dette synes mig paa det Standpunkt, hvorpaa Theatervæsenet nu staaer, da det er bragt under Rigsdagens Overveielse, at være ubilligt. Betænkeligere næsten forekommer mig med Hensyn til Formen og Afgjørelsesmaaden Punktet 9 at være; — just med Hensyn til Formen, ikke saa meget med Hensyn til Realiteten. Den Commission, der paa min Foranstaltning har været nedsat til at prøve Theaterforholdene, har udtalt sig for, at der kunde skee en Indskrænkning med Hensyn til de Beløb, der udrededes til visse Enkes og Understøttelseskasser; den har prøvet de Berettigelser, som disse Kasser havde hertil ifølge tidligere kongelige Resolutioner. Commissionens Mening fandt jeg saa begrundet, at jeg har optaget et dertil svarende Forslag i den Lov, der er forelagt dette Thing; men jeg troer, at det er meget urigtigt i Finantsloven at foretage Reduction i en Post, der i de foregaaende Finantslove har været bevilget under den Forudsætning, at den stod fast ved tidligere kongelige Resolutioner, paa Grund af en Undersøgelse, der er foretaget af en Commission udenfor Thinget, og hvis Resultat foreligger Thinget som Forslag til en anden Lov, saaledes at den hele Undersøgelse ikke er prøvet af Finantsudvalget. Jeg troer, at det er aldeles rigtigt i Formen, at Prøvelsen af dette Forhold forbeholdes det over Theaterloven nedsatte Udvalg og Thing-

get, naar Theaterloven kommer frem; jeg vil da selv, ligesom jeg har foreslaaet, at Udredelsen til slige Kasser nedsættes til 1,200 Rbd., ogsaa stemme derfor; men jeg troer ikke, at Thinget bør stemme derfor nu, idet det anticiperer Resultatet af en Undersøgelse, der ikke i Thinget selv eller ved Thingets Delegerede har fundet Sted, men er foretaget af en af Ministeren med Hans Majestæts Tilladelse nedsat Commission udenfor Thinget. Naar derfor Theaterloven i denne Session skulde blive fremmet og blive sanctioneret, vil man komme til det samme Resultat, som Finantsudvalget her har foreslaaet, og da vil jeg ansee Resultatet for rigtigt; men jeg troer, som sagt, at det er urigtigt her at foregribe dette Resultat; thi det vil være at votere efter en Prøvelse, som først skal foregaae og foregaae tildeels ved andre Mænd end dem, som have gjort dette Forslag.

Hvad angaaer det sidste Punkt, nemlig Nr. 10, saa er det allerede af min høitærede Eftermand bemærket, at der i Udvalgets Betænkning og i den ærede Ordførers Foredrag er indløbet en Feiltagelse. I Udvalgets Betænkning staaer der nemlig: „Udvalget har ikke troet det fornødent at ansætte et saa høit Beløb som 4,000 Rbd. til Reifestipendier paa denne Conto, men foreslaaer det nedsat med de 1000 Rbd., som extraordinært ere opførte“; men der er ikke extraordinært opført 1000 Rbd., forsaavidt man overhovedet kan tale om en extraordinair Opførelse. Der var tidligere bevilget et høiere Beløb til Reiseunderstøttelser saavel under den tidligere Regjering som ogsaa ved det af Hs. Maj. Kongen for Aaret 1849 sanctionerede Budget. Paa Grund af Forholdenes Banskælighed og paa Grund af, at ikke Folk fra alle Dele af Monarchiet endnu kunde deeltage i disse Reifestipendier, androg jeg, da den første Finantslov for Aaret 1850 — 51 forelagdes, ikke paa det tidligere Beløb, men androg kun paa 3500 Rbd., hvilket Beløb blev bevilget det første Aar. I det andet Aar androg jeg paa 4000 Rbd., altsaa paa 500 Rbd. mere end forrige Gang, og disse 500 Rbd. kan man paa en Maade kalde extraordinaire, fordi de bleve forlangte paa Grund af en særegen Omstændighed, nemlig af Hens-